A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2018. november 14.*

„Előzetes döntéshozatal – 2009/72/EK irányelv – A 3. cikk (2), (6) és (15) bekezdése és a 36. cikk f) pontja – A villamos energia belső piaca – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések hipotetikus jellege – Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlansága”

A C-238/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Vilniaus miesto apylinkės teismas (vilniusi kerületi bíróság, Litvánia) a Bírósághoz 2017. május 9-én érkezett, 2017. április 11-i határozatával terjesztett elő

az **UAB „Renerga”**

és

az **AB „Energijos skirstymo operatorius”**,

az **AB „Lietuvos energijos gamyba”**

között,

az **UAB „BALTPOOL”**,

a **Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija**,

az **Achema AB**,

az **Achemos Grupė UAB**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Vilaras, a negyedik tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský (előadó), L. Bay Larsen, M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. május 3-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: litván.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az UAB „Renerga” képviseletében kezdetben: V. Radvila, K. Pabijanskas és G. Balčiūnas advokatas, C. Malamataris dikigoros, A. Wilhelm Rechtsanwalt, E. Righini avvocato, C. Cluzel avocat, később: V. Radvila és K. Pabijanskas advokatas, E. Righini avvocato és C. Cluzel avocat,

– az AB „Energijos skirstymo operatorius” és az AB „Lietuvos energijos gamyba” képviseletében A. Žindul advokatas,

– az UAB „BALTPOOL” képviseletében A. Smaliukas és E. Junčienė, meghatalmazotti minőségben,

– az Achemos Grupė UAB képviseletében G. Balčiūnas advokatas,

– a litván kormány képviseletében D. Kriaučiūnas és R. Dzikovič, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében O. Beynet, Y. G. Marinova, A. Steiblytė és J. Jokubauskaitė, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. július 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 55. o., helyesbítés: HL 2015. L 167., 94. o.) 3. cikke (2), (6) és (15) bekezdésének és 36. cikke f) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az UAB „Renerga” és az AB „Energijos skirstymo operatorius”, valamint az AB „Lietuvos energijos gamyba” között a Renerga javára késedelmesen megfizetett közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés után járó késedelmi kamatok megfizetésére vonatkozó jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2009/72 irányelv (46) és (50) preambulumbekezdése kimondja:

„(46) A közszolgáltatási kötelezettségek tiszteletben tartása ennek az irányelvnek az egyik alapvető követelménye, és fontos, hogy ez az irányelv megállapítsa azokat a minden tagállam által tiszteletben tartandó közös minimális normákat, amelyek tekintetbe veszik a fogyasztóvédelmi célokat, az ellátás biztonságát, a környezetvédelmet és a verseny azonos szintjét minden tagállamban. Fontos, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket nemzeti szinten lehessen értelmezni az adott országokra jellemző körülmények és a közösségi jog tekintetbevételével.

[…]

(50) A közszolgáltatási követelményeket, ideértve az univerzális szolgáltatással kapcsolatos követelményeket is, és a belőlük eredő közös minimális normákat tovább kell szilárdítani, hogy minden fogyasztó – különösen a védelemre szorulók – biztosan részesüljön a verseny előnyeiből

és a tisztességes árakból. A közszolgáltatási követelményeket nemzeti alapon kell meghatározni, a nemzeti körülmények figyelembevételével; ugyanakkor a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a közösségi jogot. […]”

4 Ezen irányelv 3. cikkének (2), (6) és (15) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) A Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek – különös tekintettel annak 86. cikkére – teljes tiszteletben tartásával a tagállamok a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek a biztonságra – az ellátás biztonságát is beleértve –, az ellátás folyamatosságára, minőségére és árára, valamint a környezetvédelemre – beleértve az energiahatékonyságot, a megújuló forrásokból származó energiákat és az éghajlat védelmét – vonatkoznak. Ezeket a kötelezettségeket világosan meg kell határozni, azoknak átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, továbbá a közösségi villamosenergia-ipari vállalkozások számára garantálniuk kell, hogy a nemzeti fogyasztókhoz egyenlő módon hozzáférjenek. Az ellátás biztonsága, az energiahatékonysági/keresletoldali szabályozás és a környezetvédelmi, valamint a megújuló forrásokból származó energiára irányuló célok teljesítése vonatkozásában – ahogy arra ez a bekezdés is hivatkozik – a tagállamok hosszú távú tervezést vezethetnek be, figyelembe véve annak lehetőségét, hogy harmadik fél is kérhet hozzáférést a rendszerhez.

[…]

(6) Amennyiben egy tagállam pénzügyi ellentételezést, egyéb ellentételezést és kizárólagos jogokat nyújt a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért, ezt megkülönböztetéstől mentesen és átlátható módon kell tennie.

[…]

(15) A tagállamok – ezen irányelv végrehajtásakor – tájékoztatják a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az egyetemes szolgáltatási és közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése érdekében hoztak – beleértve a fogyasztóvédelmet és a környezetvédelmet is –, valamint azok belföldi és nemzetközi versenyre gyakorolt lehetséges hatásairól, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések esetében szükség van-e az ezen irányelv rendelkezéseitől való eltérésre A tagállamok kétévenként tájékoztatják a Bizottságot az említett intézkedések változásairól, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések esetében szükség van-e az ezen irányelvtől való eltérésre.”

5 Az említett irányelv 36. cikkének f) pontja előírja:

„Az ezen irányelvben meghatározott szabályozói feladatok végrehajtása során a szabályozó hatóság a 37. cikkben megállapított feladatai és hatáskörei keretében minden indokolt lépést megtesz a következő célkitűzések megvalósítása érdekében, intenzív konzultációt folytatva az egyéb érintett, megfelelő nemzeti hatóságokkal, ideértve a versenyhivatalokat is, azok hatáskörének elvonása nélkül:

[…]

f) annak biztosítása, hogy a rendszerüzemeltetők és a rendszerhasználók megfelelő – mind rövid, mind hosszú távú – ösztönzőket kapjanak a hálózati teljesítmény hatékonyságának növelésére és a piaci integráció elősegítésére”.

A litván jog

6 A 2009/72 irányelvet az Energetikos įstatymas (az energiáról szóló törvény), az Elektros energetikos įstatymas (a villamos energiáról szóló törvény) és az Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas (a megújuló energiaforrásokból termelt energiáról szóló törvény) ültette át a litván jogba.

7 A villamos energiáról szóló törvény alapján a litván kormány 2012. július 18-án elfogadta a Vyriausybės nutarimas nº916 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo (a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos villamosenergia-szolgáltatást szabályozó keretről szóló 916. sz. kormányrendelet). E rendelet 3. pontja szerint a „közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést” a 2012. szeptember 19-én elfogadott Vyriausybės nutarimas nº1157 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo (a közszolgáltatásért nyújtott ellentételezésnek a villamosenergia-szolgáltatás ágazatában történő kezelését szabályozó keretről szóló 1157. sz. kormányrendelet) által megállapított közszolgáltatásért nyújtott ellentételezések kezelésére vonatkozó jogi keret tiszteletben tartásával kezelik.

8 A 916. sz. kormányrendelet 18.1 pontja előírja az 1157. sz. kormányrendelet szerinti módon és feltételek alapján fizetett közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés ideiglenes felfüggesztésének lehetőségét, amennyiben a közszolgáltató vagy a kapcsolt személyek nem fizetik a ténylegesen fogyasztott villamos energia után esedékes közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést vagy annak egy részét, az utóbbi rendelet 16. pontja szerint.

9 Az 1157. sz. kormányrendelet meghatározza a „kapcsolt személyeket” (3. pont ötödik albekezdés). E rendelet a 26.1 pontban előírja, hogy az elosztórendszer-üzemeltető, a vevő vállalkozás és a kezelő felfüggeszti a fizetést, ha a közszolgáltató vagy a kapcsolt személyek nem fizetik meg a ténylegesen fogyasztott villamos energia után esedékes közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést. Ugyanezen rendelkezés pontosítja e fizetés folytatásának feltételeit. Ugyanezen rendelet 26.2 pontja előírja, hogy ha a közszolgáltató kilép a kapcsolt személyek azon csoportjából, amelyben legalább az egyik személy részben vagy egészben nem fizeti meg a ténylegesen fogyasztott villamos energia után esedékes közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést, a meg nem fizetett közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést csak akkor kell e szolgáltató részére kifizetni, ha az a személy, akihez kapcsolódott, kifizeti a ténylegesen fogyasztott villamos energia után a kilépés időpontjáig esedékes teljes ellentételezést.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 A Renerga öt erőművet üzemeltet, amelyek megújuló energiaforrásokból származó villamos energiát állítanak elő. Az előállított villamos energiát villamosenergia-hálózatba táplálja be. A Renerga az Achema AB-vel és más vállalkozásokkal együtt alkotja az Achemos Grupė UAB-t.

11 A Renerga és az alapeljárás alperesei között 2013. január 7. és június 19. között kötött szerződések értelmében a Renerga vállalja, hogy az általa előállított és a hálózatba betáplált összes villamos energiát ezen alperesek részére értékesíti, azok pedig azt megvásárolják és kifizetik. E szerződések értelmében az alapügy alperesei által a Renerga számára e villamos energia után fizetendő ár a villamos energia piaci árából és a közszolgáltatásért járó ellentételezésből áll, amely egyrészt a Renerga által a szabályozásban előírt módon és feltételek alapján előállított villamos energiára alkalmazandó díj, másrészt pedig a piaci ár különbözetének felel meg.

12 2016. február 25-én a közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés kezelője, az UAB „BALTPOOL” tájékoztatta az alapeljárás alpereseit, hogy a 916. és az 1157. sz. kormányrendelet szerint a közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés Renerga részére történő kifizetését teljes egészében fel kell függeszteni, amíg az Achema vagy más kapcsolt személyek az általuk ténylegesen fogyasztott villamos energiáért a közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést teljes mértékben ki nem fizették. A BALTPOOL

szerint egyrészt az Achema nem teljesítette teljes mértékben a ténylegesen fogyasztott villamos energia után fizetendő közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés fizetésére vonatkozó kötelezettségét, másrészt pedig, mivel az Achema Grupė rendelkezett az Achema tőkéjével és a Renergában irányítást megalapozó részesedéssel, az Achema és a Renerga kapcsolt személynek minősült.

13 2016. február 26-án az Energijos skirstymo operatorius tájékoztatta a Renergát, hogy a számára fizetendő közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés fizetését felfüggesztette. 2016. március 8-án a Lietuvos energijos gamyba hasonló közleményt juttatott el a Renergához, amelyben azt állította, hogy a számára fizetendő közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés fizetését határozatlan időre felfüggesztette, valamint hogy az értékesített villamos energiát csak a piaci áron fogja a részére kifizetni.

14 A Renergának címzett 2016. március 10-i levelében a BALTPOOL pontosította, hogy 2016. január 31-én, 2016. február 24-i fizetési határidővel összesen 629 794,15 euró (hozzáadottérték-adót is tartalmazó) összegről szóló számlát küldött az Achema részére. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy 2016. február 25-én az Achema nem fizette ki ezt a számlát, az Achema és a valamennyi kapcsolt személy részére fizetendő közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés kifizetését fel kellett függeszteni.

15 Mivel az alapeljárás alperesei nem teljesítették azon kötelezettségüket, hogy a Renerga részére megfizessék az általuk vásárolt villamos energia teljes árát, különösen a vásárolt villamos energia teljes árának a közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést kitevő összetevőjét, az alapeljárás alperesei a Renerga felé 1 248 199,81 euró összegű tartozást halmoztak fel.

16 Ezt a tartozást 2016. április 21-én rendezték, ugyanazon a napon, amikor a BALTPOOL elfogadta az alapeljárás alpereseinek címzett, a közszolgáltatásért nyújtott esedékes ellentételezés kifizetéséről szóló közleményét.

17 2016. december 12-én a Renerga keresetet indított a Vilniaus miesto apylinkės teismas (vilniusi kerületi bíróság, Litvánia) előtt, és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze Lietuvos energijos gamyba et Energijos skirstymo operatoriust 9172,84, illetve 572,82 euró összegű, a 2013. január 7-i, illetve június 19-i villamosenergia-adásvételi szerződés alapján járó közszolgáltatási díjak késedelmes megfizetése miatt járó késedelmi és kiegyenlítő kamat megfizetésére. Emellett a Renerga azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alapeljárás alpereseit ezen összeg után 8,05% éves kamat számára történő megfizetésére.

18 Mivel a jogvita eldöntéséhez pontosítani kell a 2009/72 irányelvet, a Vilniaus miesto apylinkės teismas (vilniusi kerületi bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) A 2009/72 irányelvben meghatározott szabályozási feladatokat ellátó szabályozó hatóságra vonatkozóan a 2009/72 irányelv 36. cikkének f) pontjában meghatározott, annak biztosítására vonatkozó célkitűzést, »hogy a rendszer üzemeltetők és a rendszerfelhasználók megfelelő – mind rövid, mind hosszú távú – ösztönzőket kapjanak a rendszerteljesítmény hatékonyságának növelésére és a piaci integráció elősegítésére«, az ösztönzők megadása elmulasztásának (a közszolgáltatási díj kifizetése elmulasztásának) tilalmaként vagy azok korlátozásaként kell-e érteni és értelmezni?

2) Tekintettel arra, hogy a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket világosan meg kell határozni, azoknak átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, és a 2009/72 irányelv 3. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a pénzügyi ellentételezést megkülönböztetéstől mentesen és átlátható módon kell meghatározni, tisztázni kell a következőket:

a 2009/72 irányelv 3. cikke (2) és (6) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy az említett rendelkezések megtiltják a [közszolgáltatók] ösztönzésének korlátozását, amennyiben az általuk vállalt, a közszolgáltatásra vonatkozó kötelezettségeket megfelelően teljesítik?

a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) és (6) bekezdésében szereplő rendelkezések szempontjából hátrányosan megkülönböztetőnek, nem világosnak és a tisztességes versenyt korlátozónak kell-e tekinteni a nemzeti jogban szereplő azon kötelezettséget, amely szerint a közszolgáltató által kapott pénzügyi ellentételezés kifizetését a közszolgáltató által elvégzett közszolgáltatási tevékenységtől és a közszolgáltató által vállalt kötelezettségek teljesítésétől függetlenül fel kell függeszteni, azzal, hogy ez a szabályozás a közszolgáltatás ellentételezése kifizetése korlátozásának (felfüggesztésének) jogalapját a közszolgáltatóval kapcsolatban lévő személy (amelyben ugyanazon vállalkozás rendelkezik irányítást megalapozó részesedéssel, mint amely a közszolgáltatóban) cselekményeinek és kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolja össze, és attól teszi függővé a közszolgáltatás fogyasztási díjának az említett vállalkozás esetében történő kiszámítása során?

a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) és (6) bekezdésében szereplő rendelkezések szempontjából hátrányosan megkülönböztetőnek, nem világosnak és a tisztességes versenyt korlátozónak kell-e tekinteni a nemzeti jogban szereplő azon kötelezettséget, amely szerint a közszolgáltató által kapott pénzügyi ellentételezés kifizetését fel kell függeszteni, jóllehet a közszolgáltató továbbra is köteles teljeskörűen teljesíteni a közszolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettségeit, valamint a villamos energiát vásároló vállalkozások felé fennálló szerződéses kötelezettségeit?

3) A 2009/72 irányelv 3. cikkének (15) bekezdése alapján, amely előírja, hogy a tagállamok kétévente tájékoztassák a Bizottságot minden olyan intézkedés változásáról, amelyet az egyetemes szolgáltatási és közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése érdekében hoztak, köteles-e valamely tagállam, amely a közszolgáltatónak kifizethető ellentételezés korlátozására vonatkozó jogalapokat, szabályokat és mechanizmusokat előíró nemzeti jogszabályt fogadott el, tájékoztatni az Európai Bizottságot az ilyen új jogszabályról?

4) Sérti-e a 2009/72 irányelv végrehajtásának célkitűzéseit és az uniós jog általános elveit (jogbiztonság, jogos bizalom, arányosság, átláthatóság, hátrányos megkülönböztetés tilalma), ha valamely tagállam a nemzeti jogába a közszolgáltatóknak kifizethető ellentételezés korlátozására vonatkozó jogalapokat, szabályokat és mechanizmusokat fogad el?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

19 A Bizottság azzal az indokkal vitatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát, hogy az uniós jog kért értelmezésére nincs szükség az alapeljárás tárgyát képező jogvita megoldásához. Ugyanis a Renergára nem vonatkoznak közszolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettségek a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében, mivel sem a 916. és az 1157. sz. kormányrendelet rendelkezései, sem pedig az alapeljárás alpereseivel kötött szerződések nem írnak elő közszolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettséget az olyan megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelők részére, mint a Renerga.

20 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az

ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatala szempontjából, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben az előterjesztett kérdések valamely uniós jogi szabály értelmezésére vagy érvényességére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (2015. november 12-i Hewlett-Packard Belgium ítélet, C-572/13, EU:C:2015:750, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a nemzeti bíróság által előterjesztett kérelem elutasítása igazolható, ha az uniós jogot sem közvetlenül, sem közvetetten nem lehetne alkalmazni az adott ügy körülményeire (lásd ebben az értelemben: 2011. július 7-i Agafiței és társai ítélet, C-310/10, EU:C:2011:467, 28. pont).

22 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett valamennyi kérdésével lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2009/72 irányelvvel, és különösen annak 3. cikkének (2), (6) és (15) bekezdésével és 36. cikkének f) pontjával, valamint az uniós általános jogelvekkel ellentétes-e olyan nemzeti rendelkezések alkalmazása, amelyek előírják a villamosenergia-termelők javára a megújuló energiaforrásokból történő villamosenergia-termelés előmozdítására szánt közszolgáltatásért nyújtott ellentételezés kifizetése addig történő felfüggesztésének lehetőségét, amíg az e termelőkhöz kapcsolt személyek megfizetik a ténylegesen fogyasztott villamos energia után esedékes közszolgáltatásért nyújtott ellentételezést.

23 E tekintetben a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek – különös tekintettel annak 86. cikkére – teljes tiszteletben tartásával a tagállamok a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek a biztonságra – az ellátás biztonságát is beleértve –, az ellátás folyamatosságára, minőségére és árára, valamint a környezetvédelemre – beleértve az energiahatékonyságot, a megújuló forrásokból származó energiákat és az éghajlat védelmét – vonatkoznak.

24 Márpedig nem tűnik ki világosan az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, hogy az alapeljárásban szereplő körülmények között a Renerga az ezen irányelv szerint az érintett tagállam által előírt közszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá tartozott.

25 Ugyanis a Bíróság az eljárási szabályzatának 101. cikke alapján felvilágosításkérést intézett a kérdést előterjesztő bírósághoz, amely 2018. március 26-i levelében válaszolt arra.

26 Válaszában a kérdést előterjesztő bíróság pontosította, hogy a litván szabályozás nem írt elő a Renerga terhére megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia előállítására és értékesítésére irányuló kötelezettséget. Ugyanezen bíróság szerint a Renerga nem szerepelt a litván kormány által elfogadott szállítók jegyzékében, hanem önkéntesen vállalt kötelezettséget villamos energia előállítására és annak az alapeljárás alperesei részére történő értékesítésére. A kérdést előterjesztő bíróság úgy érvel továbbá, hogy mivel a Renergát az alapeljárás alpereseivel összekapcsoló jogviszonyok a 2013. január 7-én és június 19-én általuk kötött, és a polgári jog által szabályozott szerződésben kerültek meghatározásra, és mivel e szerződések felmondhatók, így nem lehet megerősíteni, hogy a Renerga köteles volt közszolgáltatásokat nyújtani.

27 Így a kérdést előterjesztő bíróság által adott választ úgy kell értelmezni, hogy az érintett tagállam nem írt elő a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti közszolgáltatás nyújtására irányuló kötelezettséget a Renerga terhére.

28 Ebből következik, hogy az uniós jog rendelkezései, amelynek értelmezését a kérdést előterjesztő bíróság kéri, sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatók az alapügyben szereplő körülményekre, így az ezen ügy keretében előterjesztett valamennyi kérdés hipotetikus jellegű.

29 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

A költségekről

30 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A Vilniaus miesto apylinkės teismas (vilniusi kerületi bíróság, Litvánia) által 2017. április 11-i határozattal benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

Aláírások